

NOWENNA

DO ŚW. TERESY OD DZIECIĄTKA JEZUS

s. Hilaria Szatyga Karm. Dz. J.

Wzwanie Litanijne do św. Teresy od Dzieciątka Jezus:

Święta Tereso od Dzieciątka Jezus, *módl się na nami*,

Ukochane dziecię Ojca Niebieskiego,

Oblubienico Jezusa,

Czysta Gołąbko Ducha Świętego,

Wybranko Najświętszej Maryi Panny,

Wierna Córko Wielkiej Teresy,

Chlubo i ozdobo Karmelu,

Anielska siostrzo nasza,

Wspomożenie duchowieństwa,

Orędowniczko dzieci,

Patronko sierot,

Patronko przystępujących do pierwszej Komunii Świętej,

Patronko chcących się oddać Bogu,

Miłośniwa lekarcko chorych,

Opiekunko ubogich i nieszcześliwych,

Opiekunko misji,

Opiekunko żołnierzy,

Matko dusz wielu,

Można cudotwórczyni,

Cnót bohaterko,

Kielichu błogosławieństwa,

Wzorse dziecięcej ufności w Bogu,

Słodkie kwiecie ścielące się pod stopy Jezusa,

Całopalna Ofiarno Miłości,

Jasny promyku niebios,

Niewinny pierwiosnku Boga,

K. Święta Tereso, której niebem jest dobrze czynić na ziemi,
W. Racz spuścić na nas obfity deszcz różnany łask Jezusow-
wych.

Módlmy się:

Boże, Ojcze najświętszy, Ty przygotowujesz swoje Kró-
lestwo dla pokornych i dzieci: spraw, abymy krocząc z uf-
nością małą drogą Św. Teresy, mogli dojść do oglądania
Twojej Piękności i Chwały. Przez Chrystusa Pana naszego,
Syna Twojego.

W. Amen

DZIEŃ PIERWSZY

Wezwania do Świętej Teresy i modlitwa

Rozmyślanie: OJCIEC I SYN

Jezus Chrystus jest zawsze Synem Swego Ojca niebieskiego, zawsze jest Dzieckiem Jego: w łonie dziewiczym Niepokalanej, w twardym żłobie i stajni, na wygnaniu i w Nazarecie przy warsztacie i pracy ręcznej, w nauczaniu i apostołstwie, w wieczerniku i w ogrójcu, na Taborze i na Golgocie, na krzyżu i w grobie. I nie kończy się ze śmiercią: jest On, Jezus Dzieckiem Swego Ojca w zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu i na prawicy Ojca swego: Ten sam Jezus, Syn Boży, wczoraj i dziś i jutro i na wieki - Syn Mój najmilszy w którym upodobałem sobie.

Więc kiedy mowa o dziecięctwie, to na pierwszy plan wysuwa się nie samo dziecięctwo, ale Boskie Ojcostwo. Ojciec nasz, który jesteś w niebie, święć się Imię Twoje, bądź Wola Twoja.

Od Ojca w niebiosach pochodzi i rodzi się dziecko na ziemi. Dzieli się Ojciec niebieski z tym dzieckiem swoją naturą przez łaskę uświęcającą, która jest uczestnictwem Jego natury, rozwija to życie łaski przez cnoty: wiary, nadziei i miłości, doskonalili je przez dary swego Ducha Najświętszego.

DZIEŃ DRUGI

Wezwania do Świętej Teresy i modlitwa

Rozmyślanie: POKORA

Stać się małym, znaczy stać się pokornym. Samo poznanie swej niemocy i niewystarczalności to jeszcze nie pokora, diabeł poznaje swą nędzę, a jest duchem pychy i przeklina pokorę.

Być małym, mówi św. Teresa, to nie przypisywać sobie cnoty, którą się praktykuje, myśląc, że jesteśmy zdolni ze siebie do czegoś dobrego, lecz jest to uznanie, że Bóg kładzie skarb cnoty w ręce swego dziecka, by go używało ... zawsze jednak skarb pozostaje własnością Boga. Wreszcie być małym, to znaczy nie zniechęcać się z powodu upadków, bo dzieci często upadają, lecz są za małe, by uczynić sobie krzywdę.

Dla pokornego Bóg gotów jest poruszyć świat cały! Czyż nie uczynił tego dla „MAŁEJ” z Lisieux?.. Wykradła ona sekret świętości z Serca Bożego: Uczcie się, że jestem cichy i pokornego serca, wyspiewała ona dzieje swej duszy na nutę Magnificat swojej Matki Niepokalanej. Stąd więcej nas pociąga małość, pokora Teresy niż jej dziewicze kłory. To też mogła o sobie napisać: ponieważ byłam małą i słabą, Jezus zniżył się do mnie i uczył mnie słodko sekretów swojej miłości. Tak więc pokora jest kluczem do królestwa Dzieciństwa Duchowego.

DZIEŃ TRZECI

Wezwania do Świętej Teresy i modlitwa

Rozmyślanie: UBÓSTWO

Drugi rys dziecięctwa wg św. Teresy, to ubóstwo, które jest bogactwem dziecka. Ono nic nie może, nic nie nabeździe i nie zarobi. Żyje z tego, co dostanie, bo wszystko co ma, należy do rodziców. Daje się dziecku wszystko, bo nic nie ma, nic zarobić nie może. Pierwsza cecha dziecięctwa wskazywała na pokorę: niczym jestem, druga wskazuje na ubóstwo: nic nie mam. Wszystko czym jestem i co mam od Boga mam.

Takie rozumienie i rzeczywistość stanu dziecka przeniesione w praktykę życia nadprzyrodzonego jest prawdziwym bogactwem duszy. Jestem niczym - tak mówi dusza do Boga, do Ojca w niebiosach. Tyś jest moją Mocą i Wszechmocą. Nic nie mam, Tyś jest moim bogactwem!

Dziecko, idąc w drogę, nie może się obciążyć bagażami, musi biegnąć swobodnie. Pokora i ubóstwo to najpewniejsza droga za Boskim Dzieciątkiem, które w drodze na Kalwarię opuściło wszystko i wyniszczyło siebie.

DZIEŃ CZWARTY

Wezwania do Świętej Teresy i modlitwa

Rozmyślanie: UFNOŚĆ

Pokora, ubóstwo ducha rodzi się z wiary, która mówi, że Bóg jest wszystkim, a ja niczym, że Bóg jest bogactwem, a ja nic nie mam: stąd Bóg z mego nicstwa może wprowadzić wszystko, co mu się podoba, i z mojego nieposiadania niczego może mi dać nie tylko łaskę, jakby działkę swego posiadania, ale może mi dać Siebie w całkowite posiadanie. Z uznania tej nicości i ubóstwa, jakby ze źródła wypływa nadzieja, która jest pełnym pewnością oczekiwaniem, że z łaską Boga wyjdziemy z naszej nicości i osiągniemy nasze największe dobro i naszą największą szczęśliwość Boga samego, jako dobro ostateczne, ale także od Niego wszystkich środków naturalnych i nadnaturalnych, które do urzeczywistnienia tego najwyższego dobra będą nam konieczne czy pożyteczne. Fundamentem tej nadziei jest dobroć i miłostki dzie Boga, Jego wszechmoc i Jego wierność w obietnicach.

Czy jest ktoś między wami, kto dałby synowi swemu kamień, gdy go prosi o chleb?..

DZIEŃ PIĄTY

Wezwania do Świętej Teresy i modlitwa

Rozmyślanie: MIŁOŚĆ

Deus Caritas est - Bóg jest Miłością. Ponieważ jesteśmy Jego dziećmi, a On dobrocią i Miłością nieskończoną, stąd nie spuszcza nas z oka, Jego Opatrzność Ojcowska przejmując się najdrobniejszymi szczegółami naszego życia...

Wzorem naszego dziecięctwa jest Dzieciństwo Jezusa. On jest Pierworodny w tym zrzeczeniu dzieci Bożych, On najmiłszy ze wszystkich, On głową tego dziecięctwa, Syn Boży, Bóg z Boga, ale również Syn Człowieczy. Cała pełnia Bóstwa w Nim mieszka i z Jego pełności wszyscy bierzemy; przez Niego i z Nim, i w Nim jest temu Ojcu w Duchu Świętym wszelka cześć i chwala.

Zaczyna się Jego dziecięctwo od wyniszczenia i posłuszeństwa, a kończy się na krzyżu w wykonaniu Woli Ojca i ofiarnej Miłości: Wykonało się. Dlatego siedzi na prawicy Ojca, a z Nim razem dzieli Jego królestwo i dziedzictwo wszyscy, którzy na wzór Jego stali się synami Bożymi.

Miłość jest królową wszystkich innych cnót i kieruje nimi do Boga, celu ostatecznego, Ona jedna wchodzi do nieba i na łonie Trójcy Najświętszej zajmuje naznaczone miejsce, zawiera z Trzema Osobami Boskimi niepojęty związek przyjaźni!...

DZIEŃ SZÓSTY

Wezwania do Świętej Teresy i modlitwa

Rozmyślanie: AKT OFIAROWANIA SIĘ ŚW. TERESY MIŁOSIERNEJ MIŁOŚCI BOGA

Święta Teresa na szczyty miłości wspina się nie mocą własną, ale całkowitym powierzeniem siebie Miłosierdziu Bożemu. Dąży ona do doskonałości przez miłość i przez cnoty z miłością złączone. A jednak - choć od trzeciego roku życia nie odmówiła nic Panu Jezusowi, choć nie cofała się przed żadną ofiarą, choć umiała żyć wielkodusznością i zaparciem się siebie, to przecież w tym dążeniu i pracy nie opierała się na sobie, ale jedynie na Bogu.

... biorąc miłość Boga, brała miłosierdzie, a oddając miłość składała Miłości Miłosiernej ofiarę z siebie. W tej miłości znalazła ona swoje POWOŁANIE. Było w jej duszy jakby morze ciągle żywe i falujące. Przyплыw i odpływ: Przyплыw to Boska Miłość Miłosierna, przyplywająca do jej wnętrza, jak do wybrzeża ludzkości: z jej serca zaś był ciągły odpływ tejże miłości, jako ofiara dla Miłości Miłosiernej, zebrana ze wszystkich fal morza miłości.

Powierzyć się bez zastrzeżeń Woli Bożej, spuścić się na Boga - obok ofiarowania się Miłości Miłosiernej jest formą najpełniejszą Dzieciństwa duchowego.

WOLA OJCA! Miłość Boga, a spełnienie Jego Woli to jedno.

DZIEŃ SIÓDMY

Wezwania do Świętej Teresy i modlitwa

Rozmyślanie: TWÓRCĄ DROGI DZIECIĘCTWA DUCHOWEGO JEST JEZUS CHRYSZTUS

Dziecięciem się narodził i od dziecięctwa rozpoczął swoją drogę. Uświęcił On wiek dziecięcy i dziecięctwo swoje pokorą i posłuszeństwem, prostotą i miłością. Dzieje Jego dziecięcych lat - to najpiękniejsza karta Ewangelii.

Swój zawód publiczny zaczyna od chrztu pokuty, a na widok tego upokorzenia Bóg Ojciec z nieba ogłasza Go Synem swoim i Duch Święty zstępuje na Niego. Piotr wyznaje Go Synem Boga żywego na Taborze, gdy odświadczenia uczniom chwalebą swoją u Ojca, znowu głos Ojca nazywa Go Synem najmilszym i każe Go słuchać. Przy śmierci na krzyżu jak Dziecko oddaje Ojcu swą duszę.

Święta Teresa od Dzieciątka Jezus ma ten przywilej, że przedstawia nam świętość w wyrazie prawdziwie ewangelicznym, zdejmując z niej wszystkie naleciałości, w które ją odział duch ludzki w ciągu wieków. Jeden z uczonych teologów powiedział o Świętej, że odważyła nam zawałoną drogę do nieba.

Święta Teresa od Dzieciątka Jezus swoim życiem i swoimi pismami, szczególnie w dziejach duszy, pokazała nam, drogę do świętości, którą sama nazywa małą drogą dziecięctwa duchowego.

DZIEŃ ÓSMY

Wezwania do Świętej Teresy i modlitwa

Rozmyślanie: OFIARA

Podobało się Jezusowi, Mistrzowi serc czystych, wczesnie pouczyć swą małą ofiarę i pokazać jej, że jedyna droga, która prowadzi do ogniska miłości, to oddanie się dziecka, które usypia spokojnie w ramionach Ojca.

Droga dziecięctwa na pozór najłatwiejsza, w rzeczywistości jest ciasną drogą i wąską bramą ewangeliczną prowadzącą do królestwa, wymagającą całkowitego zaparcia siebie. Z drugiej strony ma w sobie tyle wdzięku i delikatności, że zachwyca maluczkich tego świata, a zakrytą jest przed mądrymi. Maluczcy, dlatego że maluczcy, tą drogą idą i przez bramę z łatwością przechodzą: wielcy zaś, dlatego że są wielkimi i szerokimi w pysze swojej na szerokiej drodze, na zatracenie spieszą.

O Jezu, prosimy Cię, abys raczył zwrócić wzrok Twój na wielką liczbę dusz małych i byś wybrał na tym świecie cały legion ofiar godnych Twojej miłości.

DZIEŃ DZIEWIĄTY

Wezwania do Świętej Teresy i modlitwa

Rozmyślanie: APOSTOLSTWO DZIECIĘCTWA

Ktokolwiek przeczyta, albo usłyszy o apostołstwie dziecięctwa, a nie ma jasnego pojęcia, czym jest to dziecięctwo, z niedowierzaniem odniesie się do takiego apostołstwa. Wszak dzieci nie głoszą kazań, ani nie przepowiadają Ewangelii...

Życie dziecięctwa jest najplodniejszym apostołstwem, któremu Ojciec Niebieski daje siłę, a serce ludzkie oprzeć się nie może. Takie apostołstwo przyniósł Syn Boży, dziecko Ojca. Przyszędłem ogień rzucić na ziemię, i czegoż pragnę, jeno aby on zapłonął! Zamknął dzieło swego apostołstwa w miłości, ukochał Ojca i ukochał braci i złożył dowód miłości w całkowitej ofierze ze siebie.

Tak to rozumiała Święta Teresa... Rozumiała, że miłość zamyka w sobie wszystkie powołania, wypełnia wszystkie czasy i miejsca, bo wieczną jest. Przez miłość więc uskuteczni wszystkie pragnienia.

Na koniec znalazłam moje powołanie. Moim powołaniem jest Miłość. Znalazłam moje miejsce w Kościele. W SERCU, KOŚCIÓŁA MOJEJ MATKI, BĘDĘ MIŁOŚCIĄ!